

Sygn. akt III Ca 65/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący - Sędzia SO Urszula Kapustka

Sędzia SO Tomasz Białka

Sędzia SR del. Piotr Borkowski (sprawozdawca)

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Burnagiel

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2014r.

na rozprawie

sprawy z wniosku Powiatu (...)

przy uczestnictwie M. S., Skarbu Państwa – Starosty (...)

o zasiedzenie nieruchomości

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Targu

z dnia 9 grudnia 2013 r., sygn. akt I Ns 406/11

p o s t a n a w i a :

1. ***oddalić apelację;***

2. ***zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestnika M. S. kwotę 501,48 zł (pięćset jeden złotych 48/100) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.***

Sygn. III Ca 65/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Powiat (...)wnosi o stwierdzenie, że nabył z dniem 1 stycznia 2007 r. przez zasiedzenie własność nieruchomości oznaczonej jako działka ewid. (...)o powierzchni 0.0810 ha położonej w N.. W uzasadnieniu wnioski twierdził, że nieruchomość zabudowana jest częścią budynku, w którym aktualnie mieści się siedziba Starostwa Powiatowego w N.; budynek został wzniesiony przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą na podstawie pozwolenia na budowę z dnia 27 listopada 1970 r. jako Dom Partii; po transformacji ustrojowej Państwa w 1989 roku i wejściu w życie ustawy z dnia 9 listopada 1990 roku o przejęciu majątku byłej PZPR, przedmiotowa działka została objęta w samoistne posiadanie przez Skarb Państwa i fakt ten znajduje potwierdzenie w protokole przejęcia nieruchomości byłej PZPR sporządzonym w dniu 14 czerwca 1991 r.; protokół ten stanowił podstawę wpisu w księdze wieczystej na rzecz Skarbu Państwa

Uczestnik M. S. wniósł o oddalenie wniosku zarzucając, że posiadanie wnioskodawcy nie ma charakteru samoistnego i nie upłynął okres prowadzący do zasiedzenia oraz brak podstaw do doliczenia do okresu posiadania wnioskodawcy, posiadania Skarbu Państwa czy byłej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wobec wyroku z dnia 16 października 1997 r. sygn. akt I C 453/97 Sądu Wojewódzkiego w Nowym Sączu, który ustalił że prawo własności działki nie przeszło na własność Skarbu Państwa w trybie ustawy z dnia 09 listopada 1990 roku o przejęciu majątku byłej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Nowym targu oddalił wniosek znosząc koszty postępowania. Sąd Rejonowy ustalił, że prawo własności działki ewid. (...)wpisane jest na rzecz M. S.na podstawie umowy sprzedaży z dnia 02 lipca 2008 roku. Prawo własności tej działki wpisano dnia 22 listopada 1952 roku w księdze wieczystej nr (...)na podstawie wniosku z dnia 30 marca 1950 roku na rzecz J.z R.C.2/4 części, S. C.s. F.i J.w ¼ części, B. C.c. F.i J.w ¼ części. W dacie 07 maja 1970 roku Polska Zjednoczona Partia Robotnicza - Komitet Wojewódzki w K.ustaliła, że między innymi na działce (...)należy zlokalizować budynek Komitetu Powiatowego PZPR w N.i w dniu 25 lipca 1970 roku sporządzono operat pomiarowy – wywłaszczenie nieruchomości R.– Dom Partii, a następnie w dniu 27 listopada 1970 roku wydano decyzję o pozwoleniu na budowę budynku między innymi na przedmiotowej działce, która nie została wywłaszczona. Protokołem czynności przekazania – przejęcia nieruchomości byłej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, sporządzonym w dniu 14 czerwca 1991 roku przekazano między innymi działkę ewid. (...)o powierzchni 0.0810 ha na rzecz Komisji Likwidacyjnej powołanej przez Kierownika Urzędu Rejonowego w N.. Postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Nowym Sączu uchylono wpis w księdze wieczystej dotyczący działki ewid. (...)i oddalono wniosek o wpis prawa własności na rzecz Skarbu Państwa na podstawie protokołu przekazania – przejęcia nieruchomości byłej PZPR z dnia 14 czerwca 1991 roku, a następnie na wniosek z dnia 31 maja 1998 roku jako właścicieli tej działki dnia 18 czerwca 1999 roku wpisano S. C.s. J.i F.w ½ części, K. Z.s. W.i A.w 1/6 części, S. Z.s. K.i B.w 1/6 części, J. C. (1)c. K.i B.w 1/6 części. Prawomocnym wyrokiem częściowym z dnia 16 października 1997 roku Sąd Wojewódzki w Nowym Sączu w sprawie z powództwa między innymi S. C., S. Z., K. Z.i J. C. (1)przeciwko Skarbowi Państwa – Kierownikowi Urzędu Rejonowego w N.ustalił, że między innymi prawo własności działki ewid. (...)nie przeszło na rzecz Skarbu Państwa w trybie ustawy z dnia 09 listopada 1990 roku o przejęciu majątku byłej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i właścicielami tej nieruchomości pozostają osoby figurujące w księdze wieczystej. J. C. (1)w dniu 14 lutego 2008 roku złożyła pozew przeciwko Skarbowi Państwa – Starostwu Powiatowemu w N.żądając wydania jej działki ewid. (...)położonej w N., a w toku tego procesu strony prowadziły negocjacje co do warunków nabycia działki, podobnie jak wcześniej jej współwłaściciel i pełnomocnik współwłaścicieli S. C.. Przedmiotową działkę wraz z zabudowaniami objął w posiadanie w 1990 roku organizując swoje struktury, imieniem Skarbu Państwa, Urząd Rejonowy w N.przejmując ją po zlikwidowanej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W budynku posadowionym na tej działce i innych sąsiednich do 1990 roku swoją siedzibę miał Miejski Komitet PZPR w N.. Urząd Rejonowy w N.wyremontował budynek przez wymianę okien i dachu, dwa pomieszczenia na parterze i piętro budynku zajął Urząd Celny. Już wówczas wiadomym było, że S. C.domaga się odszkodowania za pas gruntu pod budynkiem i żądnie to kierował przez kolejne lata. Następnie w miejsce Urzędu Rejonowego w N.nieruchomość objęło Starostwo Powiatowe w N.i wówczas dokonano kolejnych remontów budynku, w tym gruntownych węzła sanitarnego i instalacji ogrzewczej. W tym czasie S. C.imieniem własnym i jako pełnomocnik pozostałych współwłaścicieli podejmował rozmowy i negocjacje z pracownikami Starostwa celem zapłaty ceny za działkę i odszkodowania, ale były one bezskuteczne. Wnioskodawca również deklarował chęć zakupu działki od jej współwłaścicieli, ale oferowana cena sprzedaży i wynagrodzenie za korzystanie z działki nie były dla jej współwłaścicieli satysfakcjonujące.

W takim stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Polska Zjednoczona Partia Robotnicza objęła w posiadanie działkę ewid. (...) położoną w N. wraz z innymi działkami w sąsiedztwie, które zostały wywłaszczone na rzecz Państwa albo zbyt aktami notarialnymi na jej rzecz przez właścicieli w latach 1971-1972 i na takiej nieruchomości został wybudowany budynek, który był siedzibą Komitetu Powiatowego, a później Miejskiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Po przemianach ustrojowych w 1989 roku przedmiotowa działka została przejęta protokołem z dnia 14 czerwca 1990 roku na rzecz Skarbu Państwa i na tej podstawie znalazła się w posiadaniu Urzędu Rejonowego w N., a następnie po reformie administracji publicznej działkę przejął w 1999 roku Powiat (...), który posiada ją do dzisiaj. Jednocześnie w księdze wieczystej numer (...) prowadzonej przez

Sąd Rejonowy w Nowym Targu prawo własności przedmiotowej działki jest ujawnione na rzecz osób fizycznych wskazanych wyżej albowiem protokół przejęcia działki z dnia 14 czerwca 1991 roku na rzecz Skarbu Państwa nie dał podstawy do wpisu prawa własności działki na rzecz Skarbu Państwa, skoro w księdze wieczystej jako właściciele działki figurowały określone osoby fizyczne, w tym poprzednicy prawni uczestnika. W ocenie Sądu Rejonowego partia polityczna - Polska Zjednoczona Partia Robotnicza stała się posiadaczem samoistnym działki z chwilą wybudowania na niej części budynku w latach 1970-1971 i posiadanie to trwało do dnia 24 sierpnia 1989 roku, skoro wyrok częściowy Sądu Wojewódzkiego w Nowym Sączu z dnia 16 października 1997 roku w sprawie sygn. I C 453/93 ustalił, że działka nie przeszła na rzecz Skarbu Państwa w trybie ustawy z dnia 09 listopada 1990 roku o przejęciu majątku byłej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, a w księdze wieczystej ujawniono prawo własności na rzecz następców prawnych J. C. (2) i B. C., wpisując K. Z., S. Z., J. C. (1) obok S. C.. W związku z tym poprzednik prawny wnioskodawcy Skarb Państwa nie tylko, że nie stał się właścicielem działki (...), ale wiedząc, że prawo własności nieruchomości mu nie przysługuje, nie posiadał już działki jako posiadacz samoistny, ale władał działką faktycznie za jej właścicieli wpisanych w księdze wieczystej, których przy tym znał osobiście, bowiem jego przedstawiciele prowadzili z nimi negocjacje co do nabycia prawa własności działki. Jeżeli Skarb Państwa nie był posiadaczem samoistnym, to wydając nieruchomość wnioskodawcy z dniem 01 stycznia 1999 r. nie mógł przenieść takiego posiadania, więc wnioskodawca pozostaje dzierżycielem działki podobnie jak był nim jego poprzednik - Skarb Państwa (art. 338 kc).

Z przedstawionym postanowieniem nie zgodził się wnioskodawca. W złożonej apelacji wniósł o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku w całości lub ewentualnie o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego - art. 172 k.c. przez jego niezastosowanie w sytuacji gdy spełnione zostały przesłanki określone w tym przepisie co do charakteru posiadania i jego okresu skutkujące nabyciem przez wnioskodawcę własności nieruchomości objętej wnioskiem
2. sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego materiału dowodowego przez przyjęcie że:
 - a. w okresie od wybudowania budynku na przedmiotowej działce jej samoistnym posiadaczem była PZPR,
 - b. Skarb Państwa wiedząc, że prawo własności nieruchomości mu nie przysługuje, nie posiadał działki jako posiadacz samoistny ale władał nieruchomością faktycznie za jej właścicieli,
 - c. Skarb Państwa nie będąc posiadaczem samoistnym, wydając nieruchomość wnioskodawcy z dniem 1 stycznia 1999 r. nie mógł przenieść takiego posiadania, więc wnioskodawca pozostaje dzierżycielem działki,
3. naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wskazania aspektów faktycznych i prawnych uzasadniających przyjęcie, że (...) była posiadaczem samoistnym oraz przyjęcie, że okoliczność remontowania budynku przez wnioskodawcę i jego poprzednika prawnego bez wiedzy i zgody właścicieli działki nie prowadzi do uznania, że „właściciel tego budynku jest samoistnym posiadaczem działki.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Podniesione w apelacji zarzuty nie mogły odnieść oczekiwanego przez apelującego skutku, apelacja podlegała więc oddaleniu. Postanowienie Sądu Rejonowego odpowiada prawu pomimo, że zasadny częściowo jest podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. W stanie faktycznym sprawy Sąd Rejonowy przyjął, że dniu 7 maja 1970 r. (...)ustalił między innymi, że na działce ewid. nr (...)należy zlokalizować budynek Komitetu Powiatowego PZPR, a następnie w dniu 27 listopada 1970 r. wydano pozwolenie na budowę budynku. Następny ustalony przez Sąd Rejonowy fakt to przekazanie nieruchomości byłej PZPR na rzecz komisji likwidacyjnej powołanej przez kierownika Urzędu Rejonowego w N.. Pomiędzy tymi dwoma faktami w przedstawionym przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia stanie faktycznym istnieje luka. Sąd Okręgowy prowadząc postępowanie dowodowe

uzupełnił stan faktyczny sprawy. Dodatkowo dopuścił do udziału w postępowaniu Skarb Państwa reprezentowany przez Starostę (...)mając na uwadze fakt, iż podmiot ten został wymieniony przez wnioskodawcę, jako potencjalny nabywca nieruchomości objętej wnioskiem w drodze zasiedzenia już w postępowaniu przed Sądem I Instancji. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w kierunku wskazanym przez zainteresowanych Sąd Okręgowy ustalił, że zamiar budowy Domu Partii w N.powstał już w drugiej połowie lat sześćdziesiątych ubiegłego wieku. W marcu 1969 r. na terenie planowanej inwestycji dokonano wykopów celem zbadania warunków wodnych (obliczenia statyczne, k. 219). Na tej podstawie (...) Biuro (...)w sierpniu 1970 r. sporządziło obliczenia statyczne pod budynek Domu Partii (k. 218). Po wydaniu decyzji o lokalizacji Domu Partii (decyzja, k. 5 akt I C 632/07) i wydaniu decyzji o wydaniu o pozwoleniu na budowę Domu Partii (k. 79 akt I Ns 220/11) Powiatowa Rada Narodowa w dniu 26.11.1970 r. zleciła dokonanie wyszacowania działek na których miała być prowadzona inwestycja (pismo Kierownika Wydziału z dnia 26.11.1970 r., k. 130). Pismem z dnia 18.03.1971 r. Komitet Wojewódzki w K.PZPR zwrócił się do Prezydium PRN w N.o wyrażenie zgody na wejście w teren przy Alei (...)w N.celem rozpoczęcia robót przygotowawczych i budowlanych (pismo z 18.03.1971 r., k. 132). Prezydium PRN wyraziło taką zgodę pismem z dnia 30.03.1971 r. W dniu 9 kwietnia 1971 r. geodeci rozpoczęli na terenie inwestycji prace geodezyjne (zeznania świadka Z. Ż.k. 245). W dniu 22.03.1971 r. została wydana decyzja o wywłaszczeniu nieruchomości pod budowę Domu Partii (k. 69 akt Ns 220/11). Teren obejmujący obecną dz. ewid. (...)nie został objęty tą decyzją. W dniu 23. 01. 1973 r. spisano protokół w sprawie końcowego odbioru i przekazania do użytku budynku Komitetu Powiatowego PZPR. J. C. (2)nie zgadzała się z zajęciem stanowiącej jej własność nieruchomości pod budowę Domu Partii. Dlatego zwróciła się do miejscowych władz z odpowiednim zastrzeżeniem. W dniu 24.09.1975 r. doszło do podpisania przez J. C. (2)i kierownika Zarządu Gospodarki Terenami Urzędu Miejskiego w N.protokołu w sprawie dobrowolnego odstąpienia nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa (protokół, k. 130). W protokole tym J. C. (2)oświadczyła, że wyraża zgodę na dobrowolne odstąpienie na rzecz Skarbu Państwa parceli gruntowej (...)podzielonej na parcele nr (...)i (...)stanowiących jej współwłasność w 2/4 części za cenę ustaloną przez biegłego z listy Wojewody (...). Takie samo porozumienie J. C. (2)zawarła również imieniem swojego syna S. C.. Porozumienie takie podpisała również inna współwłaścicielka powyższej nieruchomości B. Z.. Pomimo powyższych uzgodnień strony porozumienia nie podjęły żadnych dalszych działań w sprawie ich realizacji. W 1978 r. na terenie N.założono ewidencję gruntów. Jako właściciela dz. ewid. nr (...)wpisano Skarb Państwa, a jako podmiot władający PZPR Komitet Miejski w N.. Stan taki trwał do 1990 r., gdy jako władającego wpisano Urząd Rejonowy w N.. W dokumentacji stanowiącej podstawę założenia ewidencji brak dokumentu stanowiącego podstawę tych wpisów. W 2008 r. w operacie ewidencji gruntów dokonano zmiany polegającej na uwidocznieniu właścicieli działki nr (...)ujawnionych już wcześniej w księdze wieczystej nr (...) (zaświadczenie, k. 28). Decyzją z dnia 1.08.1986 r. Naczelnik Miasta N.ustalił opłatę z tytułu użytkowania przedmiotowego gruntu przez PZPR. Przedmiotem opłaty była również dz. ewid. (...) (decyzja, k. 30). Pozwem z dnia 13.07.1992 r. S. C.i inni właściciele niektórych nieruchomości zajętych pod budowę Domu Partii wnieśli o ustalenie, że nieruchomości te nie przeszły na rzecz Skarbu Państwa w trybie ustawy z dnia 9 listopada 1990 r. o przejęciu majątku byłej PZPR. Wyrokiem częściowym z dnia 16.10.1997 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu w sprawie I C 453/97 ustalił, że między innymi dz. ewid. (...)odpowiadająca pgr. (...)powstałej z podziału pgr. (...)z KW (...)nie przeszła na rzecz Skarbu Państwa w trybie powołanej ustawy. Podstawą takiego ustalenia było przyjęcie, że nieruchomość ta w dacie 24.08.1989 r. była własnością osób trzecich, co zgodnie z art. 1 ust. 3 wskazanej ustawy stanowiło przeszkodę do stwierdzenia przejścia własności nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa (k. 1 i 272 akt I C 453/97).

W przyjętym przez Sąd Rejonowy i uzupełnionym w trakcie postępowania apelacyjnego stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że w przedmiotowej sprawie nie doszło do zmiany właściciela dz. ewid. nr (...) na skutek zasiedzenia wobec niespełnienia przesłanek z art. 172 k.c. Przepis ten stanowi, że samoistny posiadacz nieruchomości niebędący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat 20 jako posiadacz samoistny chyba, że uzyskał posiadanie w złej wierze, a po upływie lat 30 nabywa jej własność choćby uzyskał jej własność w złej wierze. Przepis w przytoczonym powyżej brzmieniu obowiązuje od dnia 1.10.1990 r. (to jest od wejścia w życie ustawy z dnia 28. 07. 1990 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny). Przed tym terminem obowiązywały 10 i 20 letnie terminy zasiedzenia. W przedmiotowej sprawie wnioskodawca początkowo wnosił o stwierdzenie, iż nabył przedmiot wniosku w drodze zasiedzenia z dniem 1 stycznia 2007 r. W samym wniosku nie przedstawił szczegółowo sposobu wyliczenia terminu zasiedzenia, zaś w trakcie postępowania wniósł z ostrożności procesowej o stwierdzenie,

że przedmiot wniosku nabył Skarb Państwa z upływem 10 letniego okresu samoistnego posiadania, przy założeniu, że było ono wykonywane w dobrej wierze. Wskazał przy tym, że Sąd nie jest związany ustaleniami Sądu w sprawie I C 632/07, który to Sąd oddalając wniosek Skarbu Państwa o przeniesienie prawa własności na podstawie art. 231 k.c. nie przyjął dobrej wiary Skarbu Państwa.

Rozważając kwestię podmiotową posiadania w niniejszej sprawie na początku należy wykluczyć jako posiadacza samoistnego Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą. W judykaturze pojawiły się poglądy, że partie i stronnictwa polityczne działające przed wejściem w życie ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o partiach politycznych mogły być podmiotami praw i obowiązków z zakresu prawa cywilnego pod rządem przepisów Kodeksu cywilnego z 1964 r. oraz przepisów obowiązujących do dnia jego wejścia w życie (uchwała SN z 14.12.1990 r., III CZP 62/90), ale w niniejszej sprawie żaden z zainteresowanych nie twierdził, żeby PZPR posiadała przymiot posiadacza samoistnego. Co więcej zainteresowani zgodnie twierdzili, że PZPR użytkowała przedmiot wniosku jako posiadacz zależny. Wskazywał na to głównie sam wnioskodawca argumentując, iż Partia uiszczala na rzecz Skarbu Państwa opłatę z tytułu użytkowania nieruchomości. Do rozważenia pozostaje zatem posiadanie przedmiotu wniosku przez Skarb Państwa i charakter tego posiadania. Wnioskodawca podnosił, że posiadanie to wykonywane było w dobrej wierze. Takiego poglądu nie sposób podzielić. W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie obalono domniemanie dobrej wiary posiadania przez wskazany podmiot. W dobrej wierze pozostaje podmiot, który pozostaje w błędnym, ale usprawiedliwionym przekonaniu, że przysługuje mu prawo własności. Dobra wiarę posiadacza wyłącza więc jego wiedza o rzeczywistym stanie prawnym nieruchomości, albo niedbalstwo. Ustalony stan faktyczny prowadzi do wniosku, że od początku inwestycji Skarb Państwa zdawał sobie sprawę, że przedmiotowa nieruchomość stanowi własność osób prywatnych. Takie osoby były wpisane w odpowiedniej księdze wieczystej, której stan odpowiadał rzeczywistemu stanowi prawnemu. W 1975 r. Skarb Państwa pertraktując z ówczesnymi właścicielami przedmiotowe nieruchomości zobowiązał się odkupić za cenę ustaloną przez rzeczoznawcę.

Kolejnym istotnym faktem jest przerwanie ewentualnego biegu zasiedzenia przez powództwo o ustalenie. Doszło do tego w dniu 13 lipca 1992 r. tj. w dniu złożenia pozwu w sprawie I C 536/92 (późniejsza sygn. I C 453/97) o ustalenie z powództwa ówczesnych właścicieli przedmiotowej nieruchomości.

Mając na uwadze datę, w której doszło do przerwania biegu terminu zasiedzenia, zmianę stanu prawnego w zakresie czasu prowadzącego do zasiedzenia oraz brak dobrej wiary po stronie posiadacza istotnym jest czy przed zmianą stanu prawnego tj. przed dniem 1.10.1990 r. doszło do zmiany właściciela przedmiotowej nieruchomości przez zasiedzenie. Przy przyjęciu 20 letniego okresu posiadania (w poprzednim stanie prawnym, przy posiadaniu w złej wierze) przedmiot wniosku musiałby zostać objęty w posiadanie przez Skarb Państwa przed dniem 1.10.1970 r. W przedmiotowej sprawie brak podstaw do przyjęcia, że taki fakt miał miejsce. Nie wskazują na to ani dowody przeprowadzone przez Sąd Rejonowy ani postępowanie dowodowe przed Sądem Okręgowym. Najwcześniejszą z ustalonych dat jest wykonanie wykopów w marcu 1969 r. (k. 219). Sam jednak taki fakt nie przesądza o wejściu w posiadanie nieruchomości. Mogło być to zdarzenie jednorazowe. Przede wszystkim zaś dokument, z którego data ta wynika (obliczenia statyczne) nie wskazuje, na której z wielu działek przejętych pod budowę Domu Partii taki odwiert miał zostać wykonany. Wszystkie inne ustalone w trakcie postępowania dowodowego zdarzenia, a mające miejsce przed 1.10.1970 r. dotyczyły kwestii prawnych i nie były związane z faktycznym posiadaniem jakiejkolwiek nieruchomości. Dotyczy to tak decyzji o lokalizacji Domu Partii z dnia 7.05.1970 r., jak i operatu do wywłaszczeń z 25.07.1970 r. Wszelkie inne kwestie prawne i ustalone zdarzenia faktyczne miały miejsce już po 1.10.1970 r. Mając na uwadze fakt, iż jak wykazano wyżej Skarb Państwa nie posiadał przedmiotu wniosku przez czas wystarczający do nabycia go w drodze zasiedzenia zbędnym jest szczegółowe omawianie czy był on posiadaczem samoistnym czy też jego posiadanie nie miało takiej cechy.

Ostatnim z posiadaczy przedmiotu wniosku jest wnioskodawca. Jako powołana do życia w 1999 r. jednostka samorządu terytorialnego przejął posiadanie od Skarbu Państwa - Urzędu Rejonowego w N.. Bez wątplenia znał stan prawny nieruchomości czego dowodem jest liczna korespondencja między nim, a właścicielami nieruchomości, a także liczne spory sądowe. Nie można więc przyjąć, że nabył posiadanie w dobrej wierze. Nawet przy przyjęciu samoistności posiadania, biorąc pod uwagę przerwę biegu terminu zasiedzenia dokonaną powództwem w sprawie I C 453/97 także

wnioskodawca nie mógł stać się właścicielem przedmiotu wniosku w drodze zasiedzenia. Gdyby jednak nawet uznać dobrą wiarę wnioskodawcy to i tak doszło do kolejnego przerwania biegu zasiedzenia pozwem z dnia 12.02.2008 r. w sprawie I C 44/08 dotyczącym wydania nieruchomości, gdzie pozwanym jest także wnioskodawca.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. Interesy wnioskodawcy i uczestnika M. S. były sprzeczne stąd Sąd Okręgowy zasądził od wnioskodawcy na rzecz tego uczestnika poniesione przez niego koszty postępowania apelacyjnego.